

Genesis 32:24-26

Pniël:

1 God komt Jakob tegen

2 Hij gunt hem de zegen

3 die wordt biddend verkregen

Gemeente,

Het is biddag. Ook in 2013. Waarom eigenlijk? Waarom is het biddag?

Dan is, net als bij alle dingen in de kerk, het gevaar groot dat wij naar onszelf kijken, naar mensen kijken. Dan denk je bij een kerkdienst eraan dat wij God eren en aanbidden. Bij de doop dat wij ons kindje laten dopen. Bij het Heilig Avondmaal dat wij ons geloof belijden. En bij biddag dat wij bidden tot God voor gewas en arbeid. En die dingen zijn er ook wel, dat is ook een kant van de zaak, maar niet de eerste en de wezenlijkste. Als je het wezen van alle dingen in de kerk wil vatten moet je niet letten op wat mensen doen, maar dat God wat doet. In de kerkdienst bedient God de verzoening aan ons. In de Heilige Doop bevestigt God Zijn verbond aan ons. In het Heilig Avondmaal bevestigt God Zijn verbondstrouw aan ons. Op biddag is het God, Die ons wil leren bidden. Biddag: God Die ons wil leren bidden. Wil leren dat wij bidden zullen, maar ook wat wij bidden zullen. En het doel van dat onderwijs is dat wij met Jakob zullen leren bidden, ook als het gaat om gewas en arbeid: ik laat U niet gaan tenzij Gij mij zegent. Daar is het de HEERE om te doen, ook in de dingen van ons dagelijks leven.

Zie maar naar Jakob. Eindelijk is hij op weg naar Kanaan, het beloofde land. Na 20 jaar. Twintig jaar geleden was hij weggevlucht. Moest hij wegvlugten. Want kwaad dat Ezau was. Ook wel begrijpelijk, want Jakob had hem gruwelijk bedrogen om de zegen te krijgen. En nog weer eerder had hij Ezau met een schotel linzenmoes te grazen genomen om de zegen te krijgen. Twintig jaar zijn voorbijgegaan. 7 jaar werken voor Rachel maar dat werd Lea, nog 7 jaar voor Rachel, 6 jaar om loon, en toen had de HEERE gezegd: Jakob keer terug. Vandaar. Jakob komt weer richting Kanaan. En dat houdt hem behoorlijk bezig.

Want Ezau, hoe zal Ezau zijn? Zou hij gekalmeerd zijn? Of als hij Jakob zal zien, zal zijn woede weer oplaaien? Het lijkt het laatste te zijn. Want als de verkenner terugkomen zeggen ze: Ezau is al in aantocht: met 400 man in volle galop! Wat moet hij doen? Hoe redt hij zijn vee, zijn gezin, zijn leven? De kudde verdeelt hij in tweeën. Dan blijft de helft in elk geval over. Dan bidt Jakob. HEERE, U hebt me toch terug laten keren, U hebt me rijk gezegend de afgelopen jaren, ruk mij toch uit de hand van Ezau. Dan neemt Jakob zijn maatregelen: hij stuurt 5 groepen geschenken vooruit aan Ezau. Dan zal na die 5^e keer zijn

woede toch wel wat bekoeld zijn. Daarachter laat hij zijn vrouwen en kinderen.

Dan heeft hij en heel plan de campagne opgesteld dus. Kudde verdeeld, gebeden, geschenken in 5 fases gestuurd. Zijn vrouwen en kinderen bij zich gehouden. Die laat hij ook de beek Jabbok overgaan. Zo moet het kunnen lukken. Straks zal hij de Jabbok overgaan, Ezau ontmoeten, die zal dan toch wel bekoeld zijn, hij heeft er alles aan gedaan in elk geval, en dan Kanaan in trekken en zich vestigen. Hopen dat het zo gaan zal allemaal.

1 God komt tegen

En toen....toen ging Jakob worstelen met God. Nee, dat is niet waar, dat staat er ook niet. Jakob gaat niet worstelen met God, maar een Man worstelde met hem. God worstelt met Jakob. God komt en houdt Jakob tegen! Jakob had gedacht: vannacht de beek over, hopen dat morgen alles goed afloopt met Ezau en dan vestigen in Kanaan. En ineens houdt God hem tegen. Dat komt slecht uit. Dat is een kink in de kabel. Dat gaat tegen Jakobs planning in. Daar zit je nooit op te wachten op zoiets.

En toch doet God dat. Dat God je tegenhoudt en tegenkomt. Je had zo je plannen en maatregelen. Je had zo gedacht hoe het de komende tijd zou gaan en: oponthoud. Daar zit je niet op te wachten. Maar zo kan het wel gaan. Zo gaat het met land en volk. De laatste jaren, de laatste weken. Plannen zijn gemaakt voor de economie en de financiën. En de crisis kwam. Oponthoud, plannen bijstellen, nieuwe maatregelen treffen. En die zijn gemaakt, en enkele weken geleden weer nieuwe cijfers van het Centraal Planbureau. De recessie is nog dieper en duurt nog langer. Zo kan het niet verder. God komt land en volk tegen. Dat komt slecht uit, daar zit niemand op te wachten. Maar het gebeurt!

En dat werkt ook persoonlijk door. Je had je plannen voor je bedrijf, je gedachten over je werk. En God houdt je tegen. Er komt een streep door. Het gaat slechter dan gedacht met je bedrijf. Het is nog maar de vraag of je je werk kan houden. Of je bent je werk kwijtgeraakt. Heel je planning gaat overhoop.

Dat kan ook in je opleiding gebeuren. Dat er een kink in de kabel komt. Dat kan met je verkering gebeuren. En al je plannen moet je bijstellen. Je had zo je plannen al gemaakt voor de komende tijd, in elk geval in je gedachten. En ze worden geblokkeerd.

Dat kan zijn in je gezin en je huwelijk. Het leek allemaal zo goed

te gaan, je deed er ook alles voor, en het blijkt veel meer aan de hand te zijn dan je ooit vermoed had.

Dat kan je gezondheid betreffen. Je had zo je plannen voor de komende tijd of jaren. Dat zijn meestal plannen van nog een beetje meer en beter, dat je verder kan zoals het tot nu toe was, en dan: een onderzoek, een uitslag, en je hele leven valt onderuit.

Daar zit niemand op te wachten: dat God je tegenhoudt. Je plannen op losse schroeven stelt. Maar het gebeurt wel. Met heel ons land en volk, met zijn doorwerking op vrijwel alle terreinen van de economie. Het gebeurt, persoonlijk, dat God je tegenkomt en halt laat houden. God Die als tegenstander optreedt. En biddag 2013 vindt voor velen plaats in zo'n situatie.

Maar één ding noteren we wel uit Genesis 32 en uit de Bijbel. God komt Jakob tegen, God is als een tegenstander, maar Hij doet het als Vriend. Hij doet het met goede bedoelingen. Hij doet het om Jakob aan zijn voeten te krijgen. Hij doet het om straks waar te laten zijn: en de zon rees hem op als hij door Pni'el gegaan was. Zo eindigt het. De zon, de zon van Gods zegen en gunst. Dan gaat Jakob verder, delend in de belofte van het hemels Kanaan, wettig erfgenaam van Gods belofte, ontvangen in geloof, gezien in de hoop. De Zonne der gerechtigheid van Jezus Christus. Die straalt van gunst en nabijheid. Daar is het de HEERE om te doen. Ook, juist als Hij je tegenkomt. Dat te zien en te geloven. Luther zegt ergens God zet een masker op. Een masker van een tegenstander die uit is op je ongeluk, om dingen stuk te maken. Het masker van een inbreker. Maar dat is een masker. Want daarachter is de HEERE vol van ontferming en mededogen. Is de HEERE de God, Die ons van alle goed wil verzorgen en alle kwaad ten beste keren, Die wil wassen in Zijn bloed en rechtvaardig voor God stellen, Die wil vernieuwen door Zijn Geest en hemelse onderpanden en voorsmaken geven wil. Dat zegt Zijn Woord.

Maar wees op je hoede voor de satan, die zegt maar: zie je wel: God plaagt je, God wil je alles afnemen, God gunt je niks, God wil je wegduwen, van Zich afstoten. Maar biddag zegt: Integendeel: God wil je juist tot Zich trekken. God wil je leren bidden. God wil je zien aan Zijn genadetroon.

2 God gunt de zegen

Waarom dan? Waarom komt God Jakob tegen, komt God Nederland tegen, komt God ons tegen? Daar kunnen veel kanten aanzitten, wie zal volledig Gods bedoelingen doorgronden?, maar een mogelijk aspect zien wij hier bij Jakob.

Jacob is druk genoeg. Druk genoeg met Ezau. Hoe krijg ik de zaak met Ezau opgelost? Hoe zorg ik ervoor dat Ezau mijn kudde niet afmaakt of overneemt? Hoe krijg ik Ezau zover dat hij niet in woede uitbarst als hij mij, mijn bezit, bedrijf, mijn gezin ziet. En als ik het met Ezau maar rond heb en goedkrijg, dan kan ik Kanaan binnentrekken en me daar vestigen. Weet u waar Jakob gemakshalve maar vanuit gaat? Dat het met God wel goed zit. Waar hij misschien niet eens aan denkt.

Maar Jakob, is dat zo? Kun jij Kanaan wel intrekken en je daar vestigen als het me Ezau maar goed is gekomen? Als Ezau je die plaats gunt. Maar Jakob, weet je nog hoe jij die zegen gekregen hebt? Met bedrog van je vader Izak? Weet je nog hoe je Ezau behandeld hebt met schotel linzenmoes? Wat denk je Jakob: geef Ik jou zo een plaats in Kanaan? Zal Ik in gunst op je neerzien? Of ligt er nog wat wat je met Mij oprecht moet zien te krijgen? Jakob, zou je niet druk moeten maken of Ik je een plaats in Kanaan gun en geven zal?

Daarom komt de HEERE ons wel eens tegen. Moet Hij ons wel eens tegenkomen. Man, vrouw, jongen, meisje, je maakt je zo druk over zoveel dingen. Je neemt je maatregelen, je doet je best, je bidt er ook voor, maar: zou het met Mij ook goed zitten? Of ga je daar gemakshalve maar van uit dat dat zo is? Dat God in gunst op je neerziet. En op grond waarvan denk je dat dan? Zit er soms misleiding in of onoprechtheid of eigenwilligheid? God komt je tegen. Om je daarbij stil te zetten. Ligt er soms iets scheef, iets onbeleden van 20 jaar geleden, van 20 weken of 20 dagen geleden? Dan kun je wel Bethel gehad hebben, dat God zo dichtbij je was, dan kun je wel een verbondskind zijn zoals Jakob was, maar toch: is het echt oprecht tussen de Heere en je ziel?

Gemeente, dat hebben wij liever niet! Wees maar eerlijk. Wij hebben liever dat God ons in onze plannen meehelpt. Dat God ons in onze vragen en verlangens over werk, verkering, huwelijk, gezondheid, opleiding verder helpt. En dat God ons in de prediking vertroost en Zijn hand op onze schouder legt ahw, en spreekt van hulp en kracht.

God doet niet altijd dat wat wij het liefste hebben of op wachten. Omdat Hij iets beters voorheeft met ons. Zijn zegen. Zijn zegen in

Christus. De gunst van God als verzoend Vader. Dat is de zegen. En de zegen des Heeren, die maakt rijk. Echte vrede in je hart. Dat je in Christus Hem tot Vader hebt. En dat je oprecht met hem als Vader leeft en Zijn gunst ervaart in je hart. Dat wil Hij laten zien. Laten inzien in Zijn Vaderhart. Vol van eeuwige liefde, van goede Vaderzorg. Dat maakt rijk.

En de HEERE wil die zegen geven op het gebed. Op het gebed. Jakob had van alles gedaan om de zegen te krijgen, of naar zich toe te halen. Slimmigheid, gebruik maken van de situatie, list, bedrog, maar gebeden, gebeden om de zegen had hij niet. En in die weg geeft God de zegen. In de weg van het gebed. Heere, zegen mij, want daar gaat het om! Zonder Uw zegen is er geen vrede in mijn hart. Heere, zegen mij, want anders kom ik om, zegen Gij mij, want ik kan hem niet verdienen of naar me toe halen. Ik zet mezelf er alleen buiten met mijn zonden, met mijn schuld. HEERE, zegen Gij mij.

Is dat ons gebed met biddag?

Daar wil de HEERE ons hebben! Daar wil de HEERE land en volk hebben. Als Hij het tegenkomt met crisis en tegenvallen cijfers. Dan gaat het de HEERE hierom: o land en volk, versta toch dat er meer is. Dat het om Mijn zegen gaat. Dat er meer is dan economie en begrotingstekort. Dat Ik er ben. Dat Ik boven alles sta. Land en volk, versta toch dat aan Mijn zegen alles gelegen is, alle plannen en hervormingen of bezuinigingen werken zonder Mijn zegen niets uit. Zou je niet bidden voor land en volk, regering, 2^e Kamer, werkgevers en werknemers? Is dat niet nodig? Dreigt land en volk niet door te leven en alleen maar verder te willen gaan, zich losrukken uit Gods handen om maar weer verder te gaan. Blind voor waar het eigenlijk om gaat?

Daar wil de HEERE ons hebben! Persoonlijk. Heere, ik maakte en maak me overal druk om, maar niet om U. aan U leefde ik voorbij. HEERE, maak het weer open tussen U en mij. Daar wil de HEERE ons hebben. Daarom is het biddag! Misschien komt dat helemaal niet zo uit. Het kost je een dag en die kon je eigenlijk goed gebruiken voor wat anders. God houdt je tegen midden in de week. Daarom is het zondag. God houdt ons tegen in onze levensgang. Want Hij wil ons stilzetten bij de diepste vragen: heb je al vrede met God? Leef je in oprechtheid met God?

3 die wordt biddend verkregen

Hoe doet God dat? De HEERE worstelt met Jakob. Een hele nacht door tot de volgende morgen toe. Urenlang. Jakob houdt het maar vol en weigert door de knien te gaan. Hij wil verder, verder richting Ezau richting Kanaan.

Hoelang vecht u al? Je vecht om verder te kunnen. Om je levensplannen door te kunnen zetten. Dat is je enige doel: als het maar weer gaat zoals ik me voorgenomen had. Wonderlijk eigenlijk dat Jakob een hele nacht standhoudt. God is toch zo sterk, God kan Jakob toch met 1 klap knock out slaan? God is de Schepper, de Almachtige, Die met één vinger volkeren kan verdelgen en tot as maken. Dan kan Hij toch dat verzet van Jakob wel breken in een halve seconde. Als God op volle kracht vecht... Zeker. Maar dat wil God niet. Dat zal Hij later pas doen. Bij die Ander. De grote zoon van Jakob, de Heere Jezus. God komt Hem tegen in Gethsemané. Op volle sterkte. Aan het kruis. In al Zijn kracht. Het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen. Op volle kracht van Zijn toorn en gramschap. En wat blijft er dan over? Een Mens Die bloed zweet en ten dode toe beangst is. Een Mens Die roept: "Mijn God, Mijn God waarom hebt Gij Mij verlaten?" De volle ontlading van Gods kracht en toorn laat niet veel van een mens over: angst der hel en Godverlatenheid. Dat doet God bij Zijn Zoon: Jezus Christus. Daarom gebruikt God Zijn volle kracht niet bij Jakob, bij ons. Hij komt ons tegen, maar niet in volle kracht. Hij komt ons tegen om te worstelen tot ons behoud.

En als Jakob zich dan niet op de knieën laat brengen, dan raakt God even zijn heup aan. Even maar, met één vinger. Een pijnscheut en Jakob is uitgeschakeld, zijn heup schiet uit de kom. Jakob kan niet meer vechten. En de HEERE zegt: Laat Mij gaan want de dageraad is opgegaan.

Jakob, hij zal gevoeld hebben: ik had er ook niet meer kunnen zijn. Als Hij mijn keel had aangeraakt, of mijn borstkas. Als Hij niet met één vinger had aangeraakt maar met Zijn volle hand geslagen had.....dan was ik er geweest. Dan was ik vergaan in Zijn toorn. Soms laat God even iets van Zijn macht merken. Dan denk je: ik had er wel niet meer kunnen zijn. Ik ben aan de dood ontsnapt. Maar het had ook anders gekund: naar recht was ik er niet meer geweest, was ik vergaan, verteerd. O, ik denk en voel me soms heel wat. Denk heel wat in mijn hand te hebben en in mijn vingers. Mijn gezondheid, mijn bedrijf, mijn werk, mijn gezin, ik heb het onder controle. Totdat....God je leert: dat

dacht je, maar één vinger van Mij en het is over en uit. En dan: HEERE, ik laat U niet gaan tenzij Gij mij zegent. HEERE, naar recht was ik er niet meer geweest, maar geef Mij Uw zegen uit genade. Zo krijgt Jakob de zegen in Gods gunst. Zo gaat Jakob Kanaan binnen. Zo krijgt een verbondskind de zegen, zo gaat een verbondskind het hemels Kanaan binnen, of je gaat er niet binnen.

Gemeente kent u dit? Weet u hiervan? Ik laat U niet gaan tenzij Gij mij zegent. Uw zegen Heere. Schenk mij die uit genade om Christus wil. Zonder dat kan ik niet meer verder. Blijft het donker, nacht: van uw ongenoegen en mijn naderend verderf.

Daarom komt God ons tegen! In ons leven, met biddag: om te leren bidden! Zo te leren bidden. Toen de HEERE zei: laat Mij gaan want de dageraad is opgegaan had Jakob ook kunnen zeggen: ga alstublieft weg. Laat me met rust. Het is al erg genoeg, als ik maar verder kan. Als ik maar Kanaan binnen kan en voorbij Ezau kom, ga alstublieft weg en laat me erdoor. Dat kan: HEERE, als ik maar verder kan, met mijn bedrijf, mijn werk, mijn verkering huwelijk, opleiding leven als ik maar mijn plannen voor elkaar krijg en mijn gang kan gaan zoals ik die voor me zag. Gaat U dan maar. Voor er nog meer kinken in de kabel komen..... Boston heeft het over een patient die ziek is, en die maar een nieuw bed wil hebben dat zo lekker ligt. Dwaas, zijn ziekte blijft. Beter een oud bed waar de ziekte in overgaat, dan een nieuw bed waarbij de ziekte blijft. Als ik maar een lekker leven krijg of houd, en de ziekte van je ziel neem je op de koop toe. Doet u dat? Dat is je verderf!

Heere, genees mijn ziel. Al blijft dan de crisis en de zorgen, als mijn ziel maar wordt genezen onder Uw zegen. Dan mag je zelfs nee zeggen tegen God. Dat is vreemd hé. Maar dat mag: als God zegt of lijkt te zeggen: laat Mij gaan. Dan mag je zeggen, nee HEERE. Alsof God een deksel voor Zijn hart houdt: Mijn hart zit dicht voor jou. Zo kan het voelen. Zo kan het lijken, zo heb je het verdiend. Maar dat deksel heeft een handvat: het handvat van de belofte. Ik zal u verzorgen, verlossen en vernieuwen. Het handvat van de belofte van het verbond verzegeld in doop en avondmaal. Dat mag je vastgrijpen. Nee, Heere, ik laat u niet gaan, ik geloof niet dat U weg wilt van me, dat U van me afwilt. Dat kan niet waar zijn, want U hebt toch beloofd. Dat is geloof.

Dat geloof wil de HEERE werken en oefenen. Een leven lang. Door de crises heen. En telkens gaat de zon op. En: kan er een litteken achterblijven. Jakobs heup bleef verwrongen, hij liep zijn levenlang

kreupel. Er kan een litteken achterblijven. Een plek die je nooit vergeet, waar de HEERE je leven binnenkwam. Een gebeurtenis, crisis die een litteken achterliet. Inbreuk in je gezondheid, je werk, je huwelijk, overlijden. Een litteken. Maar: de zon is opgegaan. Op weg naar de laatste rivier. De doodsrivier. Mc Cheyne dicht dan: nu reis ik getroost onder het heiligend kruis naar het erfgoed daarboven in het vaderlijk huis.

Amen